

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра гуманітарних і соціальних дисциплін

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА**
Юридичний інститут
Кафедра політичних технологій

БИЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра філософських та політичних наук

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»**
Кафедра політичних наук і права

**ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАФТИ І ГАЗУ**
Інститут гуманітарної підготовки та державного управління
Кафедра публічного управління та адміністрування

ХЕРСОНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра державного будівництва та місцевого самоврядування

ПОЛІТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
V ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
22 лютого 2024 р.
Полтава**

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Фінансується Європейським Союзом. Проте висловлені погляди та думки належать лише авторам(ів) і не обов'язково відображають погляди Європейського Союзу чи Виконавчого агентства з питань освіти, аудіовізуальних засобів і культури (ЕАСЕА). Ні Європейський Союз, ні ЕАСЕА не можуть нести за них відповідальність

СЕКЦІЯ 6. ПОЛІТИЧНА КОМУНІКАЦІЯ В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ	268
СТРАТЕГІЧНІ НАРАТИВИ В СУЧАСНОМУ КОМУНІКАТИВНОМУ ПРОСТОРИ	
АФАНАСЬЄВ ОЛЕКСАНДР	268
ПОЛІТИЧНИЙ РЕЖИМ ЯК ДЕТЕРМІНАНТА КОМУНІКАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	
БУЛГАКОВ ДМИТРО	272
ДО ПИТАННЯ ПРО ОПТИМАЛЬНУ МОДЕЛЬ ПОЛІТИЧНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ДЛЯ УКРАЇНИ У ПОСТВОЄННИЙ ЧАС	
БУЛЬБЕНЮК СВИТЛАНА	276
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ	
ВАСИЛЕНКО ДЕНИС	280
ФРЕЙМИ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ: ПОЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ	
ВІННІЧУК ОЛЬГА	283
ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ФОРМУВАННЯ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ	
ЛАВРЕНТЬЄВА ВАЛЕРІЯ	286
ДИПЛОМАТИЧНИЙ ЛОБІЗМ НА ТЛІ ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОЛІТИЧНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	
ЛЕВЕНЕЦЬ МИХАЙЛО	290
ВПЛИВ ТЕХНОЛОГІЙ ПОЛІТИЧНОГО МАНІПУЛЮВАННЯ НА ІНФОРМАЦІЙНЕ СЕРЕДОВИЩЕ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	
ЛИСЕНКО ЮЛІЯ	
МАНЕЛЮК ЮРІЙ	294
СТВОРЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ ПОЛІТИЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ	297
ОЛЕНКОВСЬКА ЛАРИСА	297
ФУНКЦІЇ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ У ПОЛІТОЛОГІЧНОМУ ВИМІРІ	
СЛОБОДЯН СВИТЛАНА	300
НЕГАТИВНІ ЕФЕКТИ ПОЛІТИКО-КОМУНІКАТИВНИХ ПРОЦЕСІВ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ	
ФІЛІПОВА ВІКТОРІЯ	303
ІНФОРМАЦІЙНІ ВІЙНИ СУЧАСНОСТІ: ЗАСОБИ ТА МЕХАНІЗМИ ВЕДЕННЯ	
ХОДІЄНКО ПАВЛО	
НАУКОВИЙ КЕРІВНИК – НЕКРЯЧ АНАСТАСІЯ	307
СЕКЦІЯ 7. ПРАВО ЯК ВАЖЛИВИЙ ІНСТИТУТ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА	311
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	
БЛОХА ЯРОСЛАВ	
ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ У ПОЛІТИЧНІЙ СФЕРІ	
БРОВКО НАТАЛІЯ	315

2. Про волонтерську діяльність: Закон України № 3236-VI від 19 квітня 2011 року. URL : <http://surl.li/rcrkj>

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ У ПОЛІТИЧНІЙ СФЕРІ

Бровко Наталія,

доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри конституційного права та
теоретико-правових дисциплін

Білоцерківського національного аграрного університету
м. Біла Церква, Україна

09101959nb@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-3525-2817>

Корупція має соціальну сутність, характеризує основні соціальні процеси у державі та суспільстві, відображає найбільш важливі для держави та суспільства проблеми. Ефективні заходи з протидії корупції в Україні потребують належного правового регулювання, формування ефективної системи антикорупційних органів, дієвої антикорупційної політики, розробки комплексу антикорупційних заходів відповідно до вимог міжнародних стандартів.

Корупція в Україні спричинена низькою правовою свідомістю українського суспільства, що пов'язано з інституційною слабкістю держави та недосконалістю правової системи. Основною причиною є відсутність належного авторитету держави, її посадових осіб та актів, які вони видають. Тому антикорупційна політика повинна зосереджуватися не на репресивних заходах, а на реалізації антикорупційних заходів у довгостроковій перспективі, що дозволить мінімізувати корупційні прояви.

Чітке визначення поняття «корупційне правопорушення» у національному законодавстві дозволить кваліфікувати такі діяння та притягувати винних до відповідальності. Вважаємо за необхідне законодавчо визначити й конституційну відповідальність за корупційні дії. Йдеться про корупцію у політичній сфері, що дозволить мінімізувати такі прояви серед посадовців та представників влади.

Для успішної реалізації антикорупційної політики варто звернути увагу на відношення суспільства до проблеми корупції, яка є цілком свідомою діяльністю людини. Корені цього лежать у свідомості людини та лояльному відношенні їх до подяк, прохань за певні блага. Тому політика держави має бути направлена на зміну правосвідомості у розумінні сутності корупції як суспільно небезпечного явища.

Аналізуючи корупційні прояви у політичній сфері варто звернути увагу на тісний зв'язок між державними і приватними інтересами у цій сфері. Зближення інтересів бізнесу та держави є середовищем, в якому набуває обертів та масштабів. Так олігархи спонсорують «своїх» кандидатів до органів влади, щоб мати можливість реалізовувати корупційні схеми. Така ситуація свідчить про незрілість інститутів громадянського суспільства, які мають обмежувати і контролювати владу, нерозуміння цінностей свободи і демократії, відсутність демократичних механізмів для боротьби з корупцією як явищем.

Антикорупційна політика має бути направлена на удосконалення процедури доступу та проходження державної служби з урахуванням міжнародного досвіду; має забезпечуватись прозорість та гласність під час оголошення та проведення конкурсів на посади в державні органи, забезпечення рівних умов участі, відкритість у просуванні по службі державних службовців, тощо. Вважаємо за необхідне вживання заходів щодо відмежування політики від бізнесу, недопущення концентрації політичної влади в руках правлячої еліти. Для викорінення існування та можливого впливу неформальних відносин у владі необхідним є створення механізмів детальної перевірки зв'язків осіб, які претендують на зайняття посад в органах влади, їх постійна та ретельна перевірка, оприлюднення способу життя, законодавче закріплення відповідальності за порушення вимог до статусу державного службовця.

Виявлення корупційних діянь у політичній сфері та притягнення винних до відповідальності є складним в силу латентності корупції, адже коли корупційне діяння вже вчинено, мова йде про його наслідок, відповідно боротись варто з причинами та умовами, які спричиняють корупцію, тому антикорупційна

політика держави має бути акцентована на питаннях запобігання та протидії корупційним проявам. Удосконалення антикорупційної політики має здійснюватись шляхом очищення влади, як запобіжному способу зменшення корупції. Цей процес вже запущено, проте, незважаючи на рекомендації міжнародної спільноти, застосовувати люстрацію як доповнення у процесі розбудови демократії та зміцненні верховенства права, боротьбу з корупцією, до влади та політики все ж повертаються особи, які не мають права на це. Тому люстрація є важливою частина антикорупційної діяльності держави за умови здійснення її на правових засадах.

Політичні партії, які створюються за підтримки олігархів, підтримуються останніми та у разі приходу до влади повинні відстоювати інтереси своїх лідерів, стаючи активними суб'єктами антикорупційних схем. Тому виникає необхідність у реформуванні виборчого законодавства та процедури приходу до влади. Варто врегулювати питання фінансування політичних партій і кандидатів з приватних коштів, зробити доступною інформацію про спонсорів та жертводавців, зменшити розмір пожертв, обмежити надання державного фінансування шляхом внесення змін до Виборчого кодексу [1].

В Україні надто високий поріг грошової застави, яка є вимогою для реєстрації кандидатів у депутати та Президента, що ставить під сумнів питання демократичності виборів та нівелює принципи виборчого права, тому зменшення розміру грошової застави дозволить брати участь у виборчому процесі новим партіям та зменшить монополію значних партійних осередків. Суттєвою умовою може бути збір підписів на підтримку кандидата, як умова, що необхідна для реєстрації [2, с. 51].

Відповідальність за порушення норм виборчого законодавства має бути суворою та стримувати від порушень у майбутньому. Такі зміни в національному виборчому законодавстві, на нашу думку, будуть сприятливими для України та дозволять громадянам активніше брати участь у політичному житті, підвищать довіру до майбутніх кандидатів та збільшать шанси тих, хто має намір стати суб'єктом політики.

Таким чином, формування та реалізація антикорупційної політики, її вдосконалення є в першу чергу завданням законодавчої влади в частині прийняття ефективного законодавства, що не виключає роль у цьому виконавчої влади в частині імплементації правових приписів та судової влади, на яку покладається обов'язок здійснення судочинства та визнання вини осіб, які притягуються до відповідальності за вчинення корупційних дій. Єдність гілок влади, високий рівень антикорупційної правової свідомості посадовців та кожного свідомого громадянина є запорукою подолання корупції в державі.

Джерела та література

1. Виборчий кодекс України від 19 грудня 2019 року № 396-IX. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2020. № 7. № 8. № 9. Ст. 48.
URL : <http://surl.li/rcrss>
2. Бровко Н. І., Сімакова С. І. Виборча застава: порівняльний аналіз українського та європейського законодавства. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 6. С. 50–52.

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИНЦИПУ ПРАВОВОЇ ВИЗНАЧЕНОСТІ У СПРАВАХ ЩОДО ФІКТИВНОСТІ ГОСПОДАРСЬКИХ ОПЕРАЦІЙ

Дивнич Анатолій,

заступник завідувача відділу економічних досліджень
Полтавського науково-дослідного експертно-криміналістичного
центру МВС України
м. Полтава, Україна

anatolii.dyvnych@st.pdau.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0003-2247-9131>

Забезпечення принципу правової визначеності як фундаментальної складової верховенства права передбачає однозначність у здійсненні правозастосовчих процедур. Загалом, судова економічна експертиза полягає у дослідженні документів, що містять відомості про економічну діяльність суб'єкта. Часто при цьому судовий експерт має справу з різноступеневою інформаційною недостатністю, невідповідністю відомостей у наданих